

[Heick.]

for at lette det tyske mindretals repræsentation her i tinget. Vi har straks fra begyndelsen gjort Nordlesvig til en valgkreds, og det har vi fastholdt; derfor er det muligt for et mindretal i Danmark at få et mandat i forhold til det stemmetal, det har, og det er det spørgsmål, der er til debat her.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at forretningsordenen ikke hjemler ret til at anvende titler i omtalen af medlemmer.

Bøgholm: Jeg vil gerne sige til den højtærede udenrigsminister, at det er ikke rigtigt, at jeg har udtalt mig mod placeringen af tyske tropper i Sydslesvig, det spørgsmål omtalte jeg ikke; men på den givne foranledning vil jeg gerne fastslå, at det for mig må stå som ønskeligt, at der anbringes blandede styrker i området syd for den danske grænse og da først og fremmest i det østlige Holsten.

Derimod har jeg vist ikke udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt i spørgsmålet om kommandoerne; når den højtærede udenrigsminister ikke forstod, hvad jeg mente derom, er fejlen vist min egen. Jeg ønskede at give udtryk for den opfattelse, at det måtte være i dansk interesse, at der blev oprettet en nordkommando også omfattende engelske og tyske tropper, og således at denne nordkommando fik den bundne opgave at forsvare området syd for den danske grænse. Det var naturligt for mig at gøre denne bemærkning i tilknytning til forhandlingerne i London.

Fuglsang: Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) har ikke fattet min tale i dag, idet det ærede medlem henviste til et citat af en tale, jeg holdt her i tinget den 6. maj 1952. Formentlig har det ærede medlem på det tidspunkt, da han forberedte sit indlæg, ikke hørt den højtærede udenrigsministers ord om det skammelige i at bruge løsrevne citater, hvor meningen mangler, for det ærede medlem undlod meget behændigt at citere fortsættelsen:

„Og der er jo ikke fra sovjetisk side tale om et militariseret Tyskland, men netop om de kræfter, der er nødvendige for at forsvare landets uafhængighed.“

Dernæst må man ikke — og slet ikke fra deres side, som ustandseligt bebrejder Sovjetunionen manglende forhandlingsvilje — glemme, at det, det drejede sig om dengang, netop var et forhandlingsgrundlag fra Sovjetunionens side, bl. a. med det formål at nå frem til en tysk fredstraktat. Man må ikke glemme, at Sovjetunionen dengang opstillede den udtrykkelige forudsætning, at Tyskland blev holdt udenfor alle militærblokke, og at det netop ikke er det, der er hensigten i dag. Hensigten er at skabe et oprustet Tyskland som et led i en militærblok, rettet mod en fremmed stat.

Nu kan man tale om at så had; men mange af de taler, som er holdt her i dag, er netop præget af, at man sår had og mistro til andre stater. Jeg er ikke sikker på, at de ærede medlemmer selv tror det, de siger; men det er netop det skrækelige.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke talte om, at man ikke af følelsesmæssige grunde burde springe ud fra tredje sal, og jeg giver det ærede medlem så inderlig ret. Men man bør heller ikke som den amerikanske forsvarsminister Forrestal, fordi man mister forstanden, skrigende springe ud fra 16. sal og råbe: russerne kommer!

Dernæst må man ikke glemme det væsentlige i forslaget fra 1952, nemlig at det Tyskland, som der var tale om, skulde være et demokratisk Tyskland, et Tyskland i Potsdamerklæringens ånd, uden karteller, uden en Kruppsk krigsindustri, uden nazistiske organisationer og uden revanchetaler. Man kan godt tale om Østtyskland; men Potsdamaftalens forudsætninger er opfyldt i den tyske demokratiske republik, det er de ikke i Vesttyskland. Er det Tyskland, som vil opstå under militarisme ifølge nimagtsaftalen, et frit Tyskland? Jeg ved i hvert fald, at den tyske arbejderklasse, den tyske fagbevægelse og det tyske socialdemokrati siger nej, og så vil jeg gerne spørge: Hvis ord er det, som for de ærede medlemmer vejer tungere end udtalelser fra den tyske arbejderklasse, fra repræsentanterne for brede dele af det tyske folk?

Man bebrejder os, at vi sår had, og at vi misbruger modstandsbevægelsen. Nuvel, jeg hader den blodtørstige tyske nationalisme og dens tankegang, sådan som alle ærlige mennesker, formentlig også det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, gør det; men netop